

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 6CoP/25/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811205120  
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2012  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5811205120.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Františka Potockého, v právnej veci navrhovateľa: X. Z., nar. X.X.XXXX, bytom I., M. XXX/XX, právne zastúpený JUDr. Andrejom Bryjom, advokátom so sídlom v I., K. XX, proti odporcovi: V. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom I., M. XXX/X, o určenie výživného na plnoleté dieťa, v konaní o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 3P/366/2011-75, zo dňa 1. decembra 2011, takto

### rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa sumou po 120 eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa a vo výroku, ktorým bolo odporcovi povolené splácať zameškané výživné určené za obdobie od 16.9.2011 do vyhlásenia rozsudku vo výške 203,87 eur, v mesačných splátkach po 10 eur, splatných spolu s bežným výživným od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok, p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania z r u š u j e a v rozsahu zrušenia v r a c i a a vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietnutý, sa krajský súd n e d o t ý k a .

Krajský súd n a r i a d ť u j e opravu výroku I. napadnutého rozsudku tak, aby v ňom bol doplnený začiatok vyživovacej povinnosti dátumom 16.9.2011.

### o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa sumou po 120 eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa. Zameškané výživné, ktoré za obdobie od 16.9.2011 do vyhlásenia rozsudku činí sumu 203,87 eur, povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 10 eur spolu s bežným výživným. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 273,46 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ je synom odporcu pochádzajúcim z manželstva odporcu a matky navrhovateľa. Vyživovacia povinnosť odporcu voči navrhovateľovi bola zrušená počnúc dňom 1.9.2009 na základe rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 5C/81/2010-44 zo dňa 28.10.2010 z dôvodu, že odporca získal schopnosť sám sa živiť, nakoľko bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie

a nepripravoval sa žiadnou formou štúdia na budúce povolanie. Pomery na strane navrhovateľa sa zmenili, pretože sa od 2.9.2011 stal študentom Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, čo navrhovateľ preukázal potvrdením o návšteve školy. V súvislosti so štúdiom má náklady na bývanie vo výške 80 eur mesačne, cestovné náklady na cestu do školy a späť domov, resp. po meste vo výške 24 eur mesačne, ako i náklady na stravu vo výške 90 eur mesačne. Odporca je živnostník, za kalendárny rok 2010 mal vypočítaný základ dane na sumu 3.804,44 eur. Podľa vlastného vyjadrenia dosahuje priemerný mesačný príjem 300 eur. Má jednu vyživovaciu povinnosť voči B. Z. (bratovi navrhovateľa) vo výške 150 eur mesačne. Žije s priateľkou, na platbách za byt sa podieľa sumou 60 eur mesačne. Dňa 21.11.2011 zaslal navrhovateľovi na výživu sumu 100 eur.

Okresný súd na základe takto zisteného skutkového stavu mal za to, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu, aby platil na výživu navrhovateľa sumou 120 eur mesačne, ktorá by aspoň čiastočne pokrývala náklady navrhovateľa na jeho denné štúdium na vysokej škole. Pri určovaní výšky výživného prihliadol k ďalšej vyživovacej povinnosti odporcu, ktorú má voči bratovi navrhovateľa, ako i ku skutočnosti, že odporca bol schopný pri tvrdenom príjme 300 eur mesačne zasielať navrhovateľovi na výživu sumu 100 eur mesačne. Z uvedeného mal za to, že odporca dosahuje vyšší ako deklarovaný príjem, a to aj vzhľadom na jeho pracovné aktivity. Pokiaľ navrhovateľ žiadal určiť výživné vo výške 150 eur mesačne, vo zvyšku jeho návrh zamietol. Nakoľko výživné bolo určené od 16.9.2011, t.j. od podania návrhu, odporcovi vzniklo do vyhlásenia rozsudku zameškané výživné vo výške 203,87 eur, ktoré mu povolil splácať v mesačných splátkach po 10 eur. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p.. Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia navrhovateľa, keď jeho advokát vykonal v predmetnom konaní tri úkony právnej služby pri hodnote 131,12 eur za jeden úkon. V závere poznamenal, že trovy advokáta by v prípade plného úspechu predstavovali sumu 455,78 eur, no keďže čistý úspech navrhovateľa bol len 60 %, boli mu priznané trovy konania vo výške 273,46 eur.

Proti rozsudku podal odvolanie odporca, ktorý ho navrhol zmeniť tak, aby mu bola určená povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa len vo výške 100 eur mesačne počnúc dňom 16.9.2011.

V dôvodoch uviedol, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré v rámci konania uviedol. Suma jeho zárobku, ktorú uviedol okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, nekopíruje zistený skutkový stav. Odôvodnenie rozsudku sa v tomto smere opiera o ničím nepodložené domnienky súdu. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ od septembra 2011 študuje na vysokej škole dennou formou, si je vedomý tej skutočnosti, že jeho vyživovacia povinnosť od uvedeného obdobia trvá, a preto od 21.11.2011 začal navrhovateľovi dobrovoľne prispievať na jeho výživu sumou po 100 eur mesačne. S výškou určeného výživného 120 eur mesačne nemôže súhlasiť, pretože na mladšieho syna B. mu bola rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/237/2009 zo dňa 3.5.2010 uložená povinnosť prispievať na jeho výživu sumou po 150 eur mesačne a to aj z toho dôvodu, že mu zanikla vyživovacia povinnosť voči navrhovateľovi. Po zistení, že navrhovateľ podal návrh na určenie výživného, musel podať na OS Námestovo návrh na zníženie výživného na syna B. zo sumy 150 eur na sumu 100 eur. Nie je v jeho možnostiach prispievať na výživu navrhovateľa sumou 120 eur mesačne, nakoľko jeho čistý mesačný príjem predstavuje sumu 317 eur. Žije veľmi skromne z príjmu rovnajúcemu sa minimálnej mzde. Okresný súd sa nezaoberal ani ním tvrdenými skutočnosťami ohľadne majetku matky navrhovateľa, ktorého sa jej dostalo z titulu vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva, keď mal za to, že aj takouto formou sa postaral o zabezpečenie potrieb navrhovateľa. Okresný súd sa nezaoberal ani otázkou, či určenie výživného nie je podľa ust. § 75 ods.2 Zákona o rodine v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko navrhovateľ sa s ním od rozvodu manželstva s jeho matkou nekontaktuje inak ako prostredníctvom právnik, exekútora, polície a súdov. Dôkazom toho je aj tá skutočnosť, že sa na pojednávanie v predmetnej veci nedostavil osobne, aby sa mu dokázal pozrieť do očí, ale celé to nechal na svojho právneho zástupcu s odôvodnením, že bol v škole. Nesúhlasil ani s tým, aby bol povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania. Navrhol, aby v zmysle ust. § 150 O.s.p. nebol navrhovateľovi priznaný nárok na náhradu trov konania s poukazom na skutočnosť, že ide o spor medzi blízkymi osobami, keď on sám od začiatku konania nepopieral právo navrhovateľa na výživné.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok vo veci samej navrhuje ako vecne správny potvrdiť a vo výroku o trovách konania zmeniť tak, že odporcovi bude uložená povinnosť zaplatiť

navrhovateľovi trovy konania v celkovej výške 455,78 eur. V podrobnostiach uviedol, že o jeho predošlom výživnom bolo rozhodované ešte v čase, keď bol gymnazista a býval s rodičmi v jednom byte. Na brata bolo zvýšené výživné najmä preto, že odporcovi sa zmenili pomery, keďže mal na starosti 6 chlapov, a preto súd považoval za nelogické, aby zarábala menej ako oni. Nie je pravdou, že by nebolo v možnostiach odporcu prispievať mu na výživu sumou aspoň 120 eur mesačne. Pre posúdenie schopností a možností rodiča nie sú rozhodné jeho skutočné zárobkové, prípadne majetkové pomery, ale reálne zárobkové možnosti dané jeho pracovnými skúsenosťami a vedomosťami. Odporca veľa ľudí vykonáva práce, pri niektorých bol aj on osobne a takto pokračuje dodnes. Čo sa týka rozdelenia majetku jeho rodičov, konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva skončilo zmluvou, kde odporca si nechal stavebné pozemky za 40.000 eur, má svoj byt, ktorý prenajíma a býva inde. Advokát si vybral na základe ustanovení článkov Ústavy, nakoľko je študentom štúdia s kreditným systémom, kde sa netoleruje neúčast' na seminároch a písomkách. Jeho vzťah k odporcovi je neutrálny, nakoľko otec mu (odkedy sa rozišiel s mamou) nikdy nezavolať, či už na sviatok alebo inokedy. Na všetkých konaniach len vykrikuje, že mu nezavolať. Sám bol svedkom toho, že otec bol v reštauračných zariadeniach opitý a v náručí s od neho mladšími dievčatami. Preto zo strany otca nie je namieste uvádzať znenie právnej terminológie dobrých mravov. Rozhodnutie prvostupňového súdu o výške náhrady trov konania považoval za nepreskúmateľné a nezrozumiteľné.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods.1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 v spojení s § 156 ods.3 O.s.p.) v napadnutom výroku o určení výživného a o zameškanom výživnom podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil a vo výroku o trovách konania podľa § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p. zrušil, z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku (vo vzťahu k výroku o určení výživného a o zameškanom výživnom) dospel k záveru, že okresný súd zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávaniu veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku v tomto smere zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods.2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods.2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v ostatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky odporcu vo vzťahu k výroku o určení výživného a o zameškanom výživnom nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

Námietka odporcu, že jeho príjem mu nedovoľuje, aby platil na výživu navrhovateľa sumou 120 eur mesačne (pri zohľadnení skutočnosti, že na výživu brata navrhovateľa B. platí podľa rozhodnutia súdu sumu 150 eur mesačne), neobstojí. Medzi účastníkmi konania nebola sporná skutočnosť, že navrhovateľ je študentom vysokej školy formou denného štúdia, ani skutočnosť, že odporca je živnostník v oblasti stavebníctva. Zo spisového materiálu vyplýva, že odporca sa stal v roku 2009 (na základe zmluvy V 662/2009) výlučným vlastníkom bytu č. 53 v bytovom dome s.č. XXX v I. (LV XXXX), ktorý podľa odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/237/2009-91 zo dňa 3.5.2010 kúpil za 1.070.000,- Sk (č.l. 37 spisu). Podľa LV č. XXXX je odporca tiež výlučným vlastníkom viacerých nehnuteľností v kat. území obce E. o výmere väčšej ako 2000 m<sup>2</sup>. Podľa vlastného vyjadrenia, odporca podniká v oblasti stavebníctva sústavne od 1993. Z daňového priznania za rok 2010 mal odvolací súd preukázané, že odporca mal zo živnosti príjem 18.487,44 eur a výdavky 15.200 eur, v rámci ktorých mal prevádzkovú réžiu až vo výške 13.819 eur. S poukazom na tieto zistenia je aj podľa odvolacieho súdu v schopnostiach a možnostiach odporcu, aby na výživu navrhovateľa prispieval sumou 120 eur mesačne, a to aj pri zohľadnení skutočnosti, že na brata navrhovateľa B. platí podľa rozhodnutia súdu výživné vo výške 150 eur mesačne. Suma výživného 120 eur mesačne určená na navrhovateľa zodpovedá minimálne jeho potrebám, nakoľko je študentom vysokej školy a len nevyhnutné náklady na bývanie, cestovanie a stravu predstavujú u neho 180 eur mesačne.

Za dôvodnú nepovažoval odvolací súd ani námietku odporcu, či určenie výživného na navrhovateľa nie je podľa ust. § 75 ods.2 Zákona o rodine v rozpore s dobrými mravmi, keď v tomto smere poukazoval na to, že navrhovateľ neprejavuje o neho opravdivý záujem, nezaujíma ho, či je živý a zdravý, resp. mu negratuluje pri príležitosti menín alebo narodenín. Preskúmaním spisového materiálu neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali možnosti súdu uvažovať o zamietnutí návrhu navrhovateľa z dôvodov uvedených v ust. § 75 ods.2 Zákona o rodine. Nakoľko navrhovateľ v tomto smere deklaroval svoj vzťah k otcovi ako neutrálny poukazujúc zároveň na nevhodné správanie sa odporcu na verejnosti a odporca na druhej strane neposkytol súdu relevantné dôkazy o takom správaní sa navrhovateľa k nemu, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi, odvolací súd vyhodnotil túto odvoláciu námietku len ako účelovú.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zároveň konštatujúc, že okresný súd správne vypočítal aj výšku zameškaného výživného za obdobie od 16.9.2011 do vyhlásenia rozsudku, t.j. do 1.12.2011, odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom a o zameškanom výživnom podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

Výrok rozsudku o trovách konania odvolací súd podľa § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p. zrušil a v tomto rozsahu vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by sa okresný súd zaoberal možnosťou použitia ust. § 150 ods.1 O.s.p. na prejednávany prípad. Z odôvodnenia navyše nevyplýva ani to, akým spôsobom bola určená hodnota jedného úkonu právnej služby na sumu 131,12 eur. V novom rozhodnutí okresný súd rozhodne o všetkých doterajších trovách účastníkov, vrátane trov tohto odvolacieho konania, pričom svoje rozhodnutie odôvodní spôsobom predpísaným v ust. § 167 ods.2 v spojení s § 157 ods.2 O.s.p..

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietnutý, sa krajský súd nedotkol, nakoľko tento výrok nebol odvolaním napadnutý.

Podľa § 222 ods.3 O.s.p. odvolací súd nariadil okresnému súdu, aby opravil v poradí I. výrok napadnutého rozsudku, nakoľko v ňom nebol určený začiatok vyživovacej povinnosti dátumom 16.9.2011. Odvolací súd uvedený chýbajúci dátum považoval za zrejmú nesprávnosť rozhodnutia v zmysle § 164 O.s.p., nakoľko z výroku II., ako i z odôvodnenia napadnutého rozsudku je bez dôvodných pochybností zrejmé, že vyživovacia povinnosť bola určená od 16.9.2011.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.